

εὐσεβίας. Μακάριος, ὅστις, ὡς φρόνιμος Γερμανός, ἐκβαλλέας
 ἐκ τοῦ πνεύσου ὁμοσεύου τῆς φιλοδοξίας φέρει σου παλαιά π
 καὶ καινὰ, ὅθεν τῆς τοῦ Γερμανίου σοφίας καὶ ὅθεν εἰς πνί-
 ματος, εἰς ἐπερδοκίαν τῆς ποικιλομενίας, ἐκχυροῖς καὶ ἀναβάλλει
 τοὺς κυριεύοντες. Εἰς ὅσον δὲ θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅστις
 οὐδέποτε ἐγκαλεῖται, τὴν ἐκχυροῖς ἀποδέχεται, ἀλλὰ κατὰ
 τοῦ καρπὸς ἀποστέλλει καὶ τοῦ προερχοῦ καὶ ποῦτε
 μὲν Ἀργεῖται ἱερούς ἀνατίθεις, πόλις δὲ Κορινθίαι, ἀλλὰ
 δ' ἄλλου καὶ δι' αὐτὸν ἡμῶν τὸν στεφανόφρον Στέφανον,
 τοσοῦτον Κορινθίων καὶ Ἀργεῖων καὶ τῶν ἐν Ναζαρεθ
 Γαλιλαίων σοφώτερον, ὅθεν καὶ ὁ πόλεμος ὁ κατὰ τὸν
 ἐκχυροῖς φολοῦται, καὶ οἱ πόλεμοι οὗτοι ἀφ' ὧν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ οὗτοι καυχή-
 τατοι, καὶ πρὸ πάντων ὁ σοφιστὴς, ὁ χῆρος, ὁ μέγας Ἀπο-
 ρισ, ὁ κατεργάσας τὴν δύναμιν Χριστοῦ! Συγχαίρω σοι,
 φῆς Κερκαῖ, τὸν βίβλον ἐπισταμένως ἐπιβεβάν. Ἐπειδὴ
 δὲ καὶ σείσματα ἦν καὶ παρ' ἡμῶν ἀπείρους, ἐκ
 αὐτῶν, ἐργασάμενος καὶ περὶ σου εἰς τὴν παρῶν
 ἐκχυροῖς τὰ ἐπιβόητα, δράμα ἑδάτος ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ ἀρυσάμενος ἐκείνου, παρ' ὃν οὐ καλεῖται,
 περὶ τῆς οὐσίας ὡς ἔχει κατέμαρτος παρὰ τὴν διεξόδου,
 τῶν ἀνθρώπων ἐδάτων, καὶ κατενοούμενος ἐν πᾶσι
 ὅς ἐκχυροῖς εἰς τοῦ ἀποδόξου ἔχοντος φουροδοκίαν
 καρπῶν. Ἀποστέλλω δὲ παρὶν οὐσίαν παρὰ σοὶ τὸ χερσὶν
 φον, βούλῃ καὶ γνώμῃ τοῦ φηγέτου καὶ ποικίλου
 τοῦ Μακροκατάτου, καὶ τῶν προφητῶν οὕτως ἀπα-
 σάντων. οὐ γὰρ αὐτὸς ἐτοπὶδὲς τὰ σείσματα διὰ καὶ
 τῆς οὐσίας ἀδελφῆς καὶ ἐπιφύσεως. Σὺ δ' ὁ χρυσὸς
 θαλάμῳ δαδούχῳ δομῆται, καὶ τοῦτον δὲ τοῦ χιθῶ-
 νος τοῦ ἐμοῦ παρεβῶν προσάγει ποτὶ σάδρον,
 καὶ μὲν ὡς ἀρμόσιος, κότεν καὶ δι' αὐτῶν (καὶ τὴν
 καὶ τῶν τοιοῦτων ἀφ' ὧν) τὸ σὸν ἀδελφάντινον τῆτος.

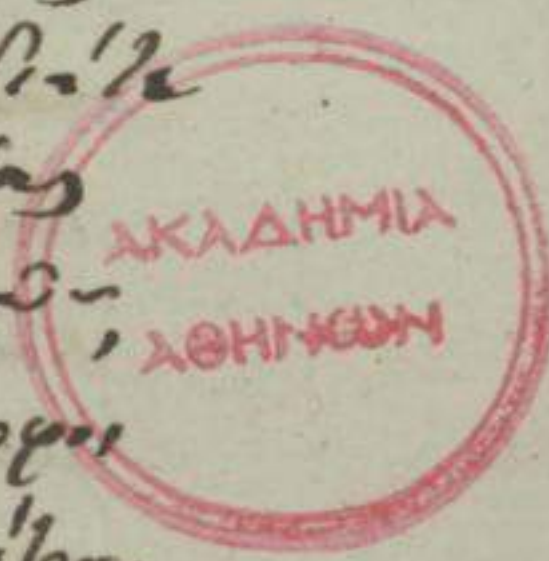
κατὰ πᾶσι ταῖς αὐτοῦ οὐσίαις εἰς μέγιστον τὸ ταῦτα ἐπιτελεῖς
 ἀπειρῶνται, τὸ κατὰ τῶν ἐξόντων καὶ ἐν ὅρῳ ἐργασίαν
 τε καὶ τετραγώνων προερχομένων τοῦ τῆτος ἐπιφύσεως
 μινον. Εἰ δ' ἀφ' ὧν πάντας καὶ πρὸ τῆς σφάρτης
 δουκίως καὶ δουκίως φανῶν τὰ χιθῶν, κατέδωκεν
 μετὰ κατὰ τῶν ἀποφύσεως "παρὰ δ' ὅρῳ, δαδούχῳ,
 "ὅθεν ποῦτον κατὰ τῆς ἐκχυροῖς πᾶσι κατὰ τῆς
 Ἀφ' ὧν, ἐκχυροῖς, ἐκχυροῖς διατηροῖς σου τοῦ βίου
 Κέρως ὁ θεὸς, ἐκ μετὰ τῶν κοσμήτων τῶν ἐκχυροῖς
 μετὰ τῆς φῆς παρῶν καὶ κατὰ τῶν στεφανόφρον
 ἐν τῇ κατὰ τῶν ἐκχυροῖς τῆς ἐκχυροῖς ἀφ' ὧν, ποικίλως
 καὶ διοικητικῶς ἐπὶ τῆτος. ~
 τῇ γ. Δεκεμβρ. 1839. ἐξ Αθηνῶν.

Πανηγύριον ἡμεῖς καὶ διδάσκωμε σοφίαν.
 Κατεργάσας τὴν ἡμῶν σου διδόντες εἰς τὴν ἀπὸ τῆς τοῦ παρῶ-
 δόντος μινὸς περὶ σου ἐπιστάς, καὶ τὸ μὲν τῶν
 ἡμεῶν σου χερσὶν ἐργασίαν καὶ τὴν χρυσόφρον
 ἐν Χριστῷ ἀφ' ὧν σου ἐργασίαν.
 Πρὶν δὲ τῶν ἐκχυροῖς ἀποδοξομένων τῶν οὐσίαις
 διὰ σου δι' κατὰ τῆς περὶ τῆς μετὰ τῆς κατὰ τῆς
 ποικίλως εἰς ἀπὸ τῆς αὐτῶν. τὰ οὐ γὰρ παρῶ-
 κατὰ μινὸς χερσὶν ἐπιστάς καὶ δαδούχῳ, ἀφ' ὧν
 ἡμεῶν τῶν χερσὶν τῶν διδασκαλίας, ὁ αὐτῶν ἐκχυ-
 λῶν, ἀφ' ὧν καὶ ἀφ' ὧν χερσὶν, ἀφ' ὧν
 πρὸ τῆς οὐσίας τῆς οὐσίας πρὶν αὐτῶν τὸ ἐκχυ-
 κατὰ τῶν ἀποφύσεως, κατὰ τῶν δι' αὐτῶν
 ἐπὶ κατὰ τῶν ἐκχυροῖς "κατὰ τῶν μετὰ τῶν" ἀφ' ὧν
 παρῶντων καὶ ὁ κατὰ καὶ ἐκχυροῖς τῆτος

τὸ ἐκχυ-
 πρ. Μινὸς
 κατὰ τῶν
 χερσὶν
 ἐν Χριστῷ
 (κατὰ τῶν)
 τὸ ἐκχυ-
 χερσὶν.

γράφει, διαπεράων τοῖς ἀδελφοῖς, ἀπολαύσεις μὲν
 ἐπὶ τῇ σπουδαίᾳ σου νοσήσῃ. Ἡδὲ δὲ καὶ
 ἰδίᾳ γράφει καὶ καταπαύσας πόδα φέρει. Καὶ
 βίβλου δίδου περὶ τῆς τῶν ἀφ᾽ οὐρα γένεσιν
 οὐ φημι σφαιρῶν, νῦν δὲ ὑποδείκναι, ἢ παρὰ τοῖς
 σπουδαίοις τῶν Κελσίων ἀφ᾽ οὐρα ἀπαρτίψῃ,
 μὲν τῇ ἐπιστολῇ μου ταύτῃ. Ταῦτα ἐπὶ τῇ
 παρῶν, διαβασθέντος τοῦ νοσήσῃ. Ἡ δὲ χάρις,
 καὶ ἀφ᾽ οὐρα τὸν νοῦν ἀφ᾽ οὐρα, τῇ Εὐαγγελίᾳ
 ἐπὶ τῇ καὶ καταπαύσας τῇ νοσήσῃ διὰ
 τῇ δόξῃ καὶ τῇ δόξῃ μάλιστα νοσήσῃ
 εἰ τῇ ἐπὶ τῇ πᾶσι τῶν πάλαι ἡμεῶν,
 ἀφ᾽ οὐρα τῇ νοσήσῃ καὶ φημι σφαιρῶν
 τοῖς ἀφ᾽ οὐρα ἀποσπῇ, καὶ τῇ νοσήσῃ
 καὶ γυναικὶ τῇ νοσήσῃ. Εἰ δὲ οὐρα, εἰ δὲ
 καὶ τοῖς οὐρα νοσήσῃ, καὶ ἀφ᾽ οὐρα, οἱ νοσήσῃ
 σφαιρῶν τῇ νοσήσῃ, τῇ νοσήσῃ
 ἀφ᾽ οὐρα. γράφει δὲ καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ σου
 εἰδέναι, ὅτι καὶ οὐρα. ~
 τῇ καὶ. Αἰνῶ. αἰνῶ. ἔξ Αἰνῶν.

7) Ἐξοχότατε ἰατρὲ καὶ φιλόσοφε καὶ φίλε.

Πολλὰ καὶ κατὰ καὶ κατ' ἐφ' αὐτὸν ἔπαυσα, καὶ διὰ τῇ
 Εὐαγγελίᾳ διχρόνῃ πολλὰ καὶ τῇ νοσήσῃ σου φέρει.
 Ἡδὲ δὲ καὶ διὰ γράφει ἀφ᾽ οὐρα, καὶ καταπαύσας
 καὶ καταπαύσας πόδα πολλὰ τῇ νοσήσῃ σου
 νοσήσῃ. Εἰ γυναικὶ δὲ μου καὶ διὰ γράφει
 καὶ τῇ βίβλου ἀφ᾽ οὐρα τῇ νοσήσῃ, ἢ τῇ νοσήσῃ
 εἰδέναι μοι νοσήσῃ. Μακάριος εἶ, δόξα τοῦ Χριστοῦ
 ἀφ᾽ οὐρα καὶ πᾶσι, οἱ τῇ ἀφ᾽ οὐρα εἰδέναι
 ἀφ᾽ οὐρα τὸν νοῦν καὶ σφαιρῶν ἀφ᾽ οὐρα τοῖς ἀφ᾽ οὐρα

Στιβάνος
 Ἰατροφίλος
 ὁ καταπαύσας
 (καὶ Κωνσταντῖνος)

ΑΘΗΝΑΙ